

РЕШЕНИЕ

№ 4346

гр. София, 27.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 09.06.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **12290** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на Г. К. Я. от [населено място] срещу Решение на Управителния съвет на К. на инженерите в инвестиционното проектиране за отказ за вписване в Регистъра на проектантите с пълна проектантска правоспособност със специалност „Е. и електрообзавеждане“, обективиран в писмо изх. № К.-081/05.03.2013 г. на председателя на Управителния съвет на К. на инженерите в инвестиционното проектиране.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен в противоречие с материално-правните норми и несъответстващ на целта на закона. Жалбоподателят счита, че в административното производство безспорно е установено от представените писмени доказателства, че са налице по отношение на него предпоставките на чл. 7, ал. 5 от Закона за камарата на архитектите и инженерите в инвестиционното проектиране /ЗКАИИП/. Възражава се, че при постановяване на оспореното решение не е взето предвид, че от 1987 г. до 2003 г. на основание чл. 2 от Наредба № 6 за техническата правоспособност в проектирането и строителството жалбоподателят е имал ограничена проектантска правоспособност по част „Електро“ в инвестиционното проектиране и пълна проектантска правоспособност по част „Геология“ в инвестиционното проектиране, като в тази връзка следва да се съобрази това, че ЗКАИИП е влязъл в сила на 04.03.2003 г., след която дата се прилагат новите изисквания на закона. Твърди се също така, че

административният орган не е съобразил обстоятелството, че от 2001 г. до 2012 г. жалбоподателят има стаж по специалността по служебно правоотношение на длъжност, за която се изисква съответното образование, а именно: старши инспектор при Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/. Претендира се от съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и да присъди направените по делото разноски. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ответника.

Ответникът – УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ НА К. НА ИНЖЕНЕРИТЕ В ИНВЕСТИЦИОННОТО ПРОЕКТИРАНЕ /УС на К./ – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, подробно изложени в писмени бележки. Претендира присъждане и на адвокатско възнаграждение.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх. № КЖ-1/02.01.2013 г. Господин К. Я. до председателя на УС на К. е поискал да бъде вписан в Регистъра на проектантите с пълна проектанска правоспособност към секция „Електрическа”. Към заявлението е приложена диплома № 004138, издадена от Техникум по механотехника – [населено място], по специалност „Ел. обзавеждане на промишлени предприятия” за придобита квалификация „ел. техник”, диплома за завършено висше образование № 102136 по специалност „Геология и проучване на полезните изкопаеми” с квалификация „инженер-геолог по проучване на полезни изкопаеми”, издадена от Минно-геоложки университет, и диплома за висше образование и образователно-квалификационна степен „магистър” по специалност „Е. и електрообзавеждане”, издадена от Технически университет – С.. Съгласно приложено по делото удостоверение за ограничена проектанска правоспособност рег. № 12756 жалбоподателят е с образователно-квалификационна степен и професионална квалификация „магистър-електроинженер” и има присъдена ограничена проектанска правоспособност по части „Електрическа” с протоколно решение на УС на К. от 91/27.07.2012 г. От приложените по делото трудова книжка № 962 и служебна книжка № 0249 се установява също така, че Господин Я. е работил в КПИ „А.”, [населено място] като ел. техник и ел. монтьор /9 г. и 5 м./, в Г. – [населено място] като зам. началник на рудник „Пчелояд” /2 г. и 1 м./, в [фирма] като „геолог, инженер геолог” /18 дни/ и в РДНСК – [населено място] като „старши инспектор” /12 г. и 2 м./.

Във връзка с така подаденото заявление на заседание, проведено на 22.02.2012 г., УС на К. приема Решение по т. 1 от дневния ред, съгласно което по заявлението на Господин К. Я. следва да се постанови отказ, поради липса на проектански стаж по част „Електрическа”. С писмо изх. № К.-081/05.03.2013 г. председателят на УС на К. е уведомил жалбоподателя за постановения отказ. В писмото е посочено, че Господин Я. не е представил документи, че след придобиване на ограничена проектанска правоспособност е работил 2 години по трудов договор с проектант с пълна проектанска правоспособност по част „Електрическа” в съответствие с чл. 7, ал. 5, т. 1 от ЗКАИИП или да е работил 4 години като проектант на свободна практика, след

вписването му в регистъра за ограничена проектанска правоспособност в съответствие с изискването на чл. 7, ал. 5, т. 1 от ЗКАИИП.

Така постановеният отказ за вписване в Регистъра на проектантите с пълна проектанска правоспособност е обжалван от жалбоподателя пред Контролния съвет /КС/ на К., който е разгледал жалбата на свое заседание на 24.10.2013 г. и с писмо изх. № КС-006/25.11.2013 г. е уведомил жалбоподателя, че потвърждава решението на УС на К. от 22.02.2012 г. за отказ за вписването му в Регистъра на проектантите с пълна проектанска правоспособност. Видно от приложената по делото куриерска разписка решението на КС на К. е връчено на жалбоподателя на 27.11.2013 г.

По делото като доказателства са приложени и длъжностна характеристика на „старши инспектор” в сектор „Оперативна дейност” в РДНСК, както и две референции относно проектанската дейност на жалбоподателя от арх. Б. Г. и инж. Д. Р., притежаващи удостоверение за пълна проектанска правоспособност.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от активно легитимирано лице с правен интерес и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, както и в преклузивния срок за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 98, ал. 2 от АПК.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният отказ е постановен от компетентен орган – УС на К., в съответствие с предоставените му правомощия с чл. 13, ал. 1 от ЗКАИИП, при спазване на административно-производствените правила и в предписаната от закона писмена форма – с мотиви, обосноваващи постановения отказ.

Настоящият съдебен състав намира също така, че оспореният отказ за вписване в Регистъра на проектантите с пълна проектанска правоспособност е постановен и в съответствие с приложимите материално-правни норми и в тази връзка се явяват неоснователни наведените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност на акта. Съгласно изричната норма на чл. 7, ал. 1 от ЗКАИИП лицата, получили дипломи от акредитирано висше училище с професионална квалификация "архитект", "ландшафтен архитект", "урбанист", "строителен инженер" или "инженер" с образователно-квалификационна степен "магистър", притежават ограничена проектантска правоспособност и могат да предоставят проектантски услуги в областта на устройственото планиране и инвестиционното проектиране след вписването им в регистъра на проектантите с ограничена проектантска правоспособност в съответната камара. В ал. 5 на чл. 7 от ЗКАИИП е регламентирано, че проектантите с ограничена проектантска правоспособност могат да придобият пълна проектантска правоспособност, ако имат стаж по специалността: а) две години като служители по трудов договор с проектант с пълна проектантска правоспособност, или б) четири години като проектанти на свободна практика или като служители по служебно правоотношение или по трудово правоотношение на основен трудов договор на длъжност, за която се изисква съответното образование. Анализът на текстовете налага извода, че пълна проектантска правоспособност могат да придобият лица, които имат качеството на проектант. По смисъла на легалното определение, дадено в § 1, т. 1 от ДР на ЗКАИИП /в приложимата редакция към датата на постановяване на оспорения отказ/, „проектант” е физическо лице, притежаващо диплома от

акредитирано висше училище с професионална квалификация "архитект", "ландшафтен архитект", "урбанист", "строителен инженер" или "инженер" с образователно-квалификационна степен "бакалавър" или "магистър", вписано в съответния регистър на К. на архитектите, съответно на К. на инженерите в инвестиционното проектиране, както и лице с призната проектантска правоспособност при условията и по реда на чл. 10 и 11, което има право да изработва концепции и схеми за пространствено развитие, устройствени планове и инвестиционни проекти в съответствие с придобитата правоспособност. Цитираният текст заедно с нормата на чл. 7, ал. 1 от ЗКАИИП, въвеждаща вписването в регистъра на проектантите с ограничена проектантска правоспособност на съответната камара, като задължително условие за предоставяне на проектантски услуги в областта на устройственото планиране и инвестиционното проектиране, налагат заключението, че изискването за стаж по специалността на чл. 7, ал. 5 от ЗКАИИП следва да се разбира като изискване за проектантски стаж, т.е. стаж в областта на устройственото и инвестиционно проектиране, придобит след вписването на лицето в регистъра на проектантите с ограничена правоспособност на съответната камара. Следователно пълна проектантска правоспособност могат да придобият лица, които притежават ограничена такава и отговарят на изискванията за стаж по специалността, придобит при условията на чл. 7, ал. 5, т. 1 или т. 2 от ЗКАИИП. В процесния случай безспорно се установява от приложените по делото писмени доказателства, както и при съобразяване на обстоятелството, че жалбоподателят е вписан в Регистъра на проектантите с ограничена проектантска правоспособност на 27.07.2012 г., че към датата на подаване на заявлението за вписване в Регистъра на проектантите с пълна проектантска правоспособност същият не е отговарял на изискванията по чл. 7, ал. 5 от ЗКАИИП. Натрупаният преди това стаж се взема предвид в хипотезата на чл. 7, ал. 2 от ЗКАИИП.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноски, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника 480 лева съдебни разноски, представляващо реално изплатено адвокатско възнаграждение. По отношение размерът на адвокатското възнаграждение съдът намира направеното възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК от процесуалния представител на жалбоподателя за неоснователно, тъй като адвокатското възнаграждение в размер на 480 лева не е прекомерно с оглед на фактическата и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. К. Я. от [населено място] срещу Решение на Управителния съвет на К. на инженерите в инвестиционното проектиране за отказ за вписване в Регистъра на проектантите с пълна проектантска правоспособност със специалност „Е. и електрообзавеждане“, обективиран в писмо изх. № К.-081/05.03.2013 г. на председателя на Управителния съвет на К. на инженерите в инвестиционното

проектиране, като неоснователна.

ОСЪЖДА Г К. Я., с адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ап. 16, да заплати на К. НА ИНЖЕНЕРИТЕ В ИНВЕСТИЦИОННОТО ПРОЕКТИРАНЕ сумата в размер на 480 /четиристотин и осемдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: